

Република Србија
ПРВО ОСНОВНО ЈАВНО
ТУЖИЛАШТВО У БЕОГРАДУ
Кт бр. 597/25
11. март 2025.год.
Београд
Катанићева 15

27 MAR 2025

БЈ/ГП

Адв.Дејан Богдановић
Адв.Катарина Радовић
Адв.Владимир Ђерић
Адв.Мира Јанковић
Адв.Лена Петровић
Адв.Невена Маринковић

БЕОГРАД-СТАРИ ГРАД
Ул. Влајковићева бр.28

ОБАВЕШТАВАМ ВАС у својству пуномоћника оштећеног Вука Цвијића, да је јавни тужилац, на основу члана 284. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку, одбацио кривичну пријаву иницирану од стране овог тужилаштва против осумњиченог Милана Лађевића због кривичног дела Насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, а у вези извештаја Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Полицијске управе за град Београд, Полицијске станице Стари град, Д.бр.3248/24 од 03.06.2024. године, јер пријављено дело није кривично дело за које се гони по службеној дужности.

Уколико сте незадовољни оваквом нашом одлуком Ви можете, сходно члану 51. став 2. Законика о кривичном поступку, у року од 8 (осам) дана од дана пријема овог обавештења поднети приговор Вишем јавном тужилаштву у Београду као непосредно вишем јавном тужилаштву, а преко овог тужилаштва.

Република Србија
ПРВО ОСНОВНО ЈАВНО
ТУЖИЛАШТВО У БЕОГРАДУ
Кт бр. 597/25
11. март 2025.год.
Београд
Катанићева 15

БЈ/ГП

На основу члана 284. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку, доносим

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕМ кривичну пријаву иницирану од стране овог тужилаштва против осумњиченог Милана Лађевића због кривичног дела *Насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика*, а у вези извештаја Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Полицијске управе за град Београд, Полицијске станице Стари град, Д.бр.3248/24 од 03.06.2024. године, јер пријављено дело није кривично дело за које се гони по службеној дужности.

Разлози

Наиме, из извештаја Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Полицијске управе за град Београд, Полицијске станице Стари град, Д.бр.3248/24 од 03.06.2024. године произилази да су полицијски службеници ПС Стари град дана 29.05.2024.године у 13,20 часова интервенисали у ул.Косовска бр.22-26, на позив Милана Лађевића који је пријавио да је нападнут од стране Вука Цвијића. Доласком на лице места полицијски службеници су затекли Вука Цвијића са којим су обавили разговор на околности догађаја, који им је изјавио да је нападнут од стране Милана Лађевића који је био у друштву са Борисом Вуковићем, наводећи да је пролазио улицом Косовском када је испред броја 20. у башти угоститељског објекта „Garden Food“ видео свог познаника Бориса Вуковића, који је седео у башти локала са Миланом Лађевићем. Даље се наводи да је Вук Цвијић пришао да се јави Вуковићу, након чега му се Лађевић обратио речима „Како пичко смеш да ми се јавиш?“ и по његовим наводима му се унео у лице, након чега је Цвијић одступио пар корака, а затим му је Лађевић поново пришао, унео му се у лице и поново му се обратио речима „Пичко једна“, а затим му задао ударац затвореном шаком у пределу десног образа, након чега се Лађевић удаљио са лица места и позвао полицију. Такође, наводи се да полицијски службеници нису видели да је Вук Цвијић имао видне телесне повреде, да се исти жалио на бол у пределу десног образа и врата, да му је понуђено да полицијски службеници позову Хитну помоћ, али је исти изјавио да не жели да се позове Хитна

помоћ, те му је саопштено да се јави у ПС Стари град након лекарских прегледа са медицинском документацијом ради подношења пријаве.

Из службене белешке о обавештењу примљеној од грађана Милана Лађевића у Полицијској станици Стари град од дана 29.05.2024. године произилази да је исти навео да је он извршни директор медијске мреже у чијем саставу послује дневни лист „Телеграф“ и портал „Република РС“. Навео је да му је дана 29.05.2024. године око 13,00 часова, док је седео са својим колегом Борисом Луковићем у кафићу „Garden Food“ који се налази у Косовској улици, пришао Вук Цвијић кога познаје дуже време, јер је он такође његов колега новинар. Даље је навео да је Цвијић, када је пришао столу за којем су седели он и Борис Вуковић, почео да га провоцира и цинично да се смеје, да је сво време стајао поред њега, наводећи да га је он питао „Да ли те је срамота да пишеш овакве лажи о мени?“, на шта му је Цвијић одговорио „Тек ћу да пишем, имам свашта о теби и твојој породици.“. Такође, навео је да је он тада устао и рекао му „Слободно пиши шта имаш.“, те је навео да је Цвијић наставио да га провоцира и псује, а затим је исценирао пад и рекао „Сада ћеш ти да видиш, запамтићеш ме добро!“. Навео је да су се он и његов колега Борис Вуковић вратили за сто за којим су седели, попили пиће и отишли у редакцију где су пријавили цео догађај полицији. Напоменуо је да њему није познато зашто се Цвијић на овакав начин понаша према њему, наводећи да раније нису имали сличних несугласица.

Из службене белешке о обавештењу примљеном од грађана Бориса Вуковића у Полицијској станици Стари град од дана 29.05.2024. године произилази да је исти изјавио да је он заменик извршног директора медијске мреже у чијем саставу послује дневни лист „Телеграф“ и портал „Република РС“. Навео је да се дана 29.05.2024. године око 13,00 часова налазио у кафићу „Garden Food“ који се налази у Косовској улици, да је седео са његовим колегом Миланом Лађевићем, те да је у једном тренутку из чиста мира, столу за којем су седели пришао Вук Цвијић кога зна из медија. Навео је да је Цвијић стао изнад стола за којем су они седели, те их је све време провоцирао, на шта они нису обраћали пажњу, наводећи да је Цвијић био изузетно непријатан, те да је у једном тренутку пришао Лађевићу, стао изнад њега и цинично се смејао, наводећи да га је тада Лађевић питао због чега објављује неистине, те када је Цвијић наставио да прилази Лађевићу, Лађевић је устао са столице и тада је Цвијић почео да прети Лађевићу речима „Запамтићеш ме, тек ћемо да објављујемо текстове о теби и твојим ближњима.“. Даље је навео да је Лађевић све време ћутао, да је Цвијић наставио да му се уноси у лице, те му је Лађевић тада одговорио „Пиши шта хоћеш.“, а затим је Цвијић из чиста мира сео на асфалт. Навео је да је Цвијић тада устао са тла и пришао Лађевићу, а он му се обратио речима „Сада ћеш ти да видиш!“, након чега се удаљио десетак метара од њих и сео на неки камен. Навео је да су се он и Лађевић вратили за сто за којим су седели, након чега су попили пиће и вратили се у редакцију где је Милан Лађевић пријавио полицији наведени догађај.

Из службене белешке о обавештењу примљеном од грађана Вука Цвијића у Полицијској станици Стари град од дана 30.05.2024. године произилази да је дана 29.05.2024. године, док је пролазио Косовском улицом десном страном према Таковској улици код кућног броја 18-20, око 13:00 часова, препознао Бориса Вуковића са који је радио у редакцији „Блиц“, а који је седео у кафићу са Миланом Лађевићем. Навео је да се он тада јавио Вуковићу и питао га „Како сте?“, након чега му се Лађевић обратио речима „Пичко једна, како те није срамота да се јавиш, како си могао оно за Малишића?“, наводећи да је он тада застао и обратио му се речима „Шта се дешава?“,

након чега је Лађевић устао, унео му се у лице и тада се појавило једно њему непознато мушко лице средњих година за којег мисли да ради на паркингу који се налази у непосредној близини, који се обратио Лађевићу речима „Само да се ништа не деси.“. Даље је навео да је Лађевић рекао том лицу „Ми смо колеге, неће ништа бити.“, а затим му се Лађевић поново обратио речима „Пичко!“, те је навео да је он наставио да се креће и да се удаљава од њих, наводећи да га је Лађевић вређао, поново му пришао и унео му се у лице, па када га је он питао „Шта хоћеш?“, Лађевић му је задао ударац затвореном шаком у пределу десне стране браде, услед ког ударца је пао на тротоар и том приликом му се поломио дисплеј од мобилног телефона. Навео је он устао са тротоара, након чега му се Лађевић обратио речима „Пичко, хоћеш да се бијеш?“, на шта му је он одговорио да неће са њим да има физички сукоб и да ће позвати полицију, на шта му је Лађевић одговорио „Реци им да ћу бити у редакцији.“. Даље је навео да је одмах након тога на лице места дошла полиција, те је навео да је он отишао у Ургентни центар Клиничког центра, одакле су га упутили на Војномедицинску академију где су му констатоване телесне повреде. Напоменуо је да је наведеном догађају присуствовао момак који је седео у башти кафића за којег зна да се зове Лука, те је навео да је доставио полицији његов контакт телефон.

Из службене белешке о обавештењу примљеном од грађана Луке Миливојевића у Полицијској станици Стари град од дана 03.06.2024. године произилази да се дана 29.05.2024. године налазио у кафићу „Garden Food“ у Косовској улици где је пио кафу, да је у једном моменту чуо неку расправу и када се окренуо видео је како је један човек пао, а за кога је касније чуо да се зове Вук. Навео је да је након тога Вук устао са тла и шетао држећи све време телефон у руци, те је навео да га је Вук питао да ли је нешто видео, на шта му је он одговорио да је видео само када је он пао на тло. Даље је навео да га је Вук после тога питао да ли би у полицији испричао шта је видео на лицу места, наводећи да му је он одговорио да би исту изјаву дао и у полицији ако би га позвали.

Из службене белешке о обавештењу примљеном од грађана Милана Лађевића пред јавним тужиоцем од дана 11.06.2024. године произилази да је исти изјавио он у потпуности остаје при својој изјави коју је дао у својству грађанина дана 29.05.2024. године у просторијама Полицијске станице Стари град, с тим што жели да допуни своју изјаву. Навео је да жели да истакне да Вука Цвијића познаје дужи низ година, негде око две деценије, да зна да је он новинар, да су раније заједно радили у дневном листу „Блиц“ где му је он био шеф, односно уредник. Навео је да од одласка из „Блиц“-а није имао апсолутно никакав проблем са Вуком Цвијићем, а такође са њим нема никакав ни приватни контакт, наводећи да се они не друже, те да нема било какав пословни контакт са њим. Навео је да је пре неколико месеци Вук Цвијић у недељнику „НИН“ објавио један текст где је објавио текст поруке Слобе Малешиха, генерала полиције, садржине следеће „Чуо сам се са Миланчетом Лађевићем, упутио ме на Ђуку.“, те оно што жели да напомене је порука која чини саставни део списка предмета поступка који се води против генерала Слободана Малешиха и других окривљених, а сама та порука у којој се он помиње нема апсолутно никакве везе са тим конкретним поступком, наводећи да он у том поступку нема апсолутно никакво процесно својство, нити је процесуиран, нити је под истрагом. Даље је навео да је тај текст у недељнику „НИН“ служио да се он дискредитује, односно „Српски телеграф“ који је писао о томе како је Слободану Малешиху намештено хапшење и сам поступак. У вези догађаја од дана 29.05.2024. године, навео је да је око 13,00 часова са својим колегом Вуковић Борисом седео у кафићу „Garden Food“ у Косовској улици, да му је у једном тренутку пришао Вук Цвијић, да је буквално дошао до њиховог стола где су седели и цинично Борису

Вуковићу рекао „Здраво!“, а потом је гледао директно у њега и „кезио се“. Даље је навео да га је он тада директно и децидно из седећег положаја питао „Зар те није срамота да онако лажеш у текстовима?“, на шта је он одговорио „Имам ја о теби, твојој породици и кумовима још штошта да пишем“, наводећи да Цвијић мисли да му је генерал Слоба Малеших кум што апсолутно није истина. Навео је да је он тада устао од стола, с обзиром да га је са претходном реченицом Цвијић испровоцирао, а исто је протумачио као претњу његовој породици и тада му се обратио речима „Зашто ниси до сада већ написао?“, наводећи да не спори да га је тада назвао „ђубретом, лажљивцем“, а дозвољава могућност и да му је успут упутио и неку псовку. Навео је да је одмах након што му је то изговорио кренуо да се удаљава од њега и сео за свој сто, а то је удаљеност неких два метра и тада му рекао „Терај се бре у пичку материну!“. Даље је навео да је након тога Цвијић почео да му прети и да му упућује увреде, наводећи да се он стварно не сећа шта му је Цвијић конкретно рекао, обзиром да је био јако изнервиран, с тим што зна да је Цвијић понављао фразе следеће садржине у смислу „да ће видети, да ће му јебати матер“ и такве сличне речи, а које речи је поновио више пута. Навео је да му је он затим поново пришао и обратио му се речима „Па ајде јеби ми матер, што не урадиш то?“, наводећи да му је Цвијић понављао да ће „видети“ и неспорно је да су се том приликом један другом уносили у лице. У моменту док су стајали један према другом, његов лични утисак је да је Цвијићу или „клоцнула“ нога у смислу да је изгубио контролу над ногом или равнотежу или да се можда саплео, углавном неколико корака је у несинхронизованом кретању ишао уназад и видео је да се са задњицом наслонио на тло, с тим да не може да определи да ли је пао или је самовољно сео на тло. У сваком случају навео је да том приликом Цвијић сигурно није пао на лице, те је навео да искључује могућност да је том приликом главом и лицем закачио столицу или сто у башти, с обзиром да ни столови ни столице нису били постављени у том делу баште где је он пао или сео. Даље је навео да је након што је Вук Цвијић пао на тло, одмах устао и узео телефон и тада му је рекао „Запамтићеш ме сада, зваћу полицију!“, на шта му је он, колико се сећа рекао: „Ма зови кога хоћеш и треба да зовеш, лажову један!“. Такође, навео је да је након овог догађаја он и Вук Цвијић нису имали никакву даљу комуникацију, а након неких минут - два његов колега Борис Вуковић и он су отишли у редакцију, те је рекао портиру из зграде „Борбе“ да га позове у редакцију уколико буде долазила полиција, а потом је и он одлучио да позове полицију, што је најпре учинио телефоном на оперативни систем „192“, како би пријавио претње које је добио од Цвијића, наводећи да је интервенција полиције која је потом уследила била искључиво на основу моје пријаве, јер се он обратио надлежном органу, док је Цвијић позвао своје колеге из медија како би медијски исценирали сукоб и насиље. Такође, навео је да је јасно да Вук Цвијић након пада у башти кафића није имао никакве видљиве повреде у пределу главе и тела, да је Вук Цвијић након неких пет сати од пада, а након што је дао све изјаве разним медијима, отишао у болницу ради указивања лекарске помоћи. Такође, навео је да је он у медијима имао прилике да види налаз лекара за Вука Цвијића и оно што је приметио јесте да је он пет сати провео на испитивањима, а да су му констатоване повреде нагњечење меког ткива, а што је могло да му се деси било када, било где, па чак и од спавања на тврдом јастуку. Такође, навео је да жели да каже да је њему жао што је уопште дошао у ситуацију да буде испровоциран, јер за двадесет година колико обавља новинарски позив није подигао глас на колеге, а камоли употребио физичку силу, при чему сви који га познају, познају га као мирољубивог и толерантног човека, оца троје деце, спортисту и пословног човека који управља медијском компанијом са 115 запослених. Такође, навео је да се све ово између њега и Цвијића догађало у башти кафића, да је критичном приликом на лицу места био присутан његов колега Борис Вуковић и колико се сећа још један човек у белој мајици

који је седео за столом сам на крају баште, али се тај човек уопште није мешао у овај догађај.

Из службене белешке о обавештењу примљеном од грађана Вука Цвијића пред јавним тужиоцем од дана 11.06.2024. године произилази да је исти изјавио да он у потпуности остаје при својој изјави коју је дао дана 30.05.2024. године у Полицијској станици Стари град, те да жели да допуни своје наводе. Навео је да оно што жели да истакне да је критичном приликом, када је видео свог колегу Бориса Вуковића како седи у башти кафића видео да са њим седи још једно мушко лице које је на себи преко очију носило наочаре црне боје, с тим што он у том моменту уопште није препознао Милана Лађевића, наводећи да иначе Лађевића познаје од раније и то из периода када је и он радио у редакцији „Блиц“ у периоду када и он, наводећи да у том периоду они нису имали никакав ближи однос, да задњих 10 година он није видео Лађевића уживо, нити је имао са њим било какав контакт све до дана 29.05.2024. године. Даље је навео да је, с обзиром да је у моменту када га је напао Милан Лађевић спомињао Слободана Малеша, генерала полиције који је некада био начелник Полицијске управе у Новом Саду, а сада је процесуиран од стране Одељења надлежних органа за организовани криминал, навео је да је он то помињање имена и презимена овог полицијског функционера схватио као претњу упућену од стране Лађевића са циљем да више не пише „о случају Малеша“. Даље је навео да је он у својству новинара, у периоду док је он био запослен у редакцији недељника „НИН“ написао четири текста у којима се спомињао Слободан Малеша, а иначе је сам у једном од тих текстова конкретно у тексту објављеном у штампаном издању недељника „НИН“ од дана 04.11.2023. године поменуо Милана Лађевића, те је превасходно цитирао наводе из оптужнице подигнуте против Слободана Малеша и других и то конкретно у делу где је цитирао пресретнуту комуникацију између актера догађаја у којој се помиње „Миланче Лађевић“ и да је то лице у списима заведено „НН кум“, а текст поруке гласи „Треба да се видим са тобом, нешто ми кума мог Слоба Малеша из неке фракције унутра ломи, па су малопре ухапсили његовог друга из Пријепоља. Причао сам сада са Миланчетом Лађевићем, па смо се сложили заједно да ипак тебе укључимо око свега. Када можеш касније да се видимо на негде 15 минута да те упознам...“. Навео је да је на овај цитат у свом ауторском тексту од 16.11.2023. године додао још само једну реченицу у којој је спомињао Лађевића и исту сада цитира „Уредник таблоида „Српски телеграф“ Милан Лађевић је више пута јавно бранио Малеша на телевизијама са националном френквенцијом“. Иначе, навео је да то што је написао везано за његов став око Лађевићеве одбране Малеша ноторна чињеница, а у тексту у коме је узгредно споменуо Лађевића се превасходно бавио контактима Малеша са Андрејом Вучићем, Милошем Вучевићем и осталим државним и другим функционерима. Такође, навео је да жели да дода и то да је одмах што му је Милан Лађевић задао ударац, најпре телефоном обавестио Верана Матића, колегу задуженог као контакт особу на СОС телефону на коме се пријављују напади на новинаре, а колега Матић је одмах обавестио контакт тачке за новинаре у полицији и јавном тужилаштву, а затим га је позвао и рекао да ће полицијски службеници Полицијске станице Стари град врло брзо доћи на лице места. Навео је да је он полицијске службенике сачекао у башти кафића „Garden Food“, да је полиција релативно брзо дошла, да је он о свему обавестио главног уредника недељник „Радар“, редакције у којој је тренутно запослен. Даље је навео да су у међувремену у башту кафића дошле његове колеге, те је навео да су након одласка полиције, док се и даље налазио у башти кафића са колегама, Милан Лађевић и Борис Вуковић поново дошли до улазних врата наведеног кафића, те је навео да је Милан Лађевић нешто добацивао његовим колегама, али он није чуо шта им је добацивао,

обзиром на стање узнемирености у коме сам се налазио. Даље је навео да је то поновно добацавање Лађевића доживео као провокацију и застрашивање упућено како према њему тако и према његовим колегама, а у питању су Весна Малишић, Милан Ђулибрк, Зоран Прерадовић, Стефан Славковић, Михајло Јовићевић, Зоран Кесић, његов брат Срђан Цвијић, наводећи да су сва та лица професионални новинари. Такође, навео је да жели да истакне да је након овог догађаја, буквално одмах након догађаја, редакција „Српског телеграфа“, други таблоиди и телевизије са националном фреквенцијом, водили данима кампању против њега у којој је на најгори начин омаловажаван, вређан, таргетиран, а све то је схватио као наставак хајке против њега, што је узнемирило њега, као и његове колеге. Даље је навео да је, колико му је познато Милан Лађевић сувласник групације која издаје дневни лист „Српски телеграф“, а такође и уредник тог листа, те је навео да је и поред тога што је Лађевић истакао, односно поменуо његово писање о Слободану Малешићу, он је личног становишта да је управо то писање било мотив да Лађевић њега нападне, а такође дозвољава могућност да су мотив и неки други његови текстови, наводећи све је ово урађено са циљем да се застраши и да више не пише такве текстове, а имајући у виду да је већ навео да са Лађевићем већ дужи низ година није имао никакав контакт, тако да нема личних мотива да га нападне. Напоменуо је да овај напад на њега не сматра поруку упућену само њему већ и својим колегама који се баве професионалним новинарством.

Из службене белешке о обавештењу примљеном од грађана Андреја Траилова у Полицијској станици Стари град од дана 13.06.2024. године произилази да је исти навео да је он власник угоститељског објекта „Garden Food“ који се налази у Косовској улици број 18, да је дана 29.05.2024. године радио у локалу као конобар у смени од 08,00 до 16,00 часова, да се у времену око 13,20 часова налазио у локалу, тачније за шанком и љуштио поморанце, тако да није видео шта се дешавало у локалу, те да није видео шта се дешавало испред локала. Навео је да је касније, када је изашао испред локала, видео да су сви гости седели, наводећи да је имао пар гостију у башти локала и да све је било мирно.

Из службене белешке о обавештењу примљеном од грађана Дејана Тасева у Полицијској станици Стари град од дана 10.06.2024. године произилази да је он запослен у штампарији „Борба“, у Улици Косовска број 26, на радном месту портир, да је дана 29.05.2024. године радио дневну смену у времену од 06,00 до 18,00 часова, да је негде око 13,00 часова чуо свађу између двојице мушких лица њему непознатих која су се налазила поред баште кафића „Garden Food“ који се налази одмах уз објект штампарије „Борба“. Даље је навео да се, када је кренуо да прилази тим лицима како би их упозорио да не галаме, јер су се гласно разговарали, истима обратио речима „Само да се нешто не деси.“, наводећи да му је једно мушко лице од те двојице одговорило „Иди својим послом, склони се одавде“. Навео је да се он након тога склонио са стране неколико метара од њих и наставио да обавља свој посао, наводећи да детаље заиста није видео, само је у једном моменту видео да је један од те двојице пао на тротоар. Навео је да је након тога пришао том мушком лицу да му помогне да устане и склонио се поново назад, наводећи да је након тога дошла полиција, да се он вратио у портирницу и да не зна шта се даље дешавало. Напоменуо је да он те људе лично не познаје, да не зна о чему су они причали наводећи да је једног од њих виђао у пролазу, али да не зна како се зове и презива, јер паркира своје возило на паркингу штампарије „Борбе“, те да се са тим лицем само поздравља са „добар дан и довиђења“, да он само подигне рампу и спусти је када изађе то лице.

Из извештаја Војномедицинске академије, Сектора за лечење, Клинике за максилофацијалну хирургију број 16-1091 од 29.05.2024. године произилази да је увидом у медицинску документацију за пацијента Вукa Цвијића констатована дијагноза нањечење у пределу доње вилице са десне стране, те да је мишљење максилофацијалног хирурга да се ради о лакој телесној повреди.

Из налаза и мишљења медицинског вештачења телесних повреда које је задобио оштећени Вук Цвијић од дана 02.10.2024. године, извршеног од стране сталног судског вештака др Кенана Сеноhradског, произилази да оштећени Вук Цвијић на основу наведених налаза лакара специјалисте на дан 29.05.2024. године није задобио телесну повреду. Наводи се да у извештају лекара није наведен ни један објективни знак повређивања, да лекар који је прегледао оштећеног не наводи у свом налазу објективне знаке повређивања, да у судској медицини повреде могу бити опште-озледе (крвни подлив, крвни излив, огуљотина, нагњечина, продор, провала, расцеп, прелом, исчашење, разорина, раскомадина) и посебне-ране (раздерина, секотина, убодина и устрелина), те се наводи да оток није повреда. Даље се наводи да су повреде које су наведене у извештају лекара констатоване на основу анамнестичких података оштећеног, а не на основу објективних параметара повреде, да постоји недоследност у опису ове повреде и дијагнозе на латинском језику и зато се не вештаче, јер немају карактер повреде. Наводи се да је код оштећеног по медицинској документацији која је наведена на латинском језику констатовано под редним бројем један-површинска повреда лица. Међутим, наводи се да не постоји опис знакова који упућују на постојање повреде, није наведен ни један објективни знак повређивања, лекар који је прегледао оштећеног их не наводи у својим налазима, те се наводи да то значи да дијагноза није поткрепљена морфолошким знацима повреде. Наводи се да се овакав налаз се не може прихватити као повреда, зато што у објективном налазу нема ни један видљив знак нагњечења, те да сваки замахнути ударац чврстим предметом нема за последицу телесно оштећење, тј. не може тело да оштети и здравље наруши. Такође, наводи се да повреде и тегобе оштећеног не могу се довести у узрочно-последичну везу са конкретним догађајем, већ могу бити последице неког другог пре егзистирајућег стања.

Констатује се да је репродукцијом видео записа критичног догађаја, достављеног овом тужилаштву дана 14.02.2025. године, утврђено да је дана 29.05.2024. године у временском периоду од 13:06:44 до 13:06:46 часова мушка особа у црној мајици и светлим панталонама пришла мушкој особи у црној мајици и тексас тамним панталонама које је стајало поред стола, након чега је, док су стајали окренути један према другом лицем према лицу, мушка особа у црној мајици и светлим панталонама ударила мушку особу у црној мајици и тамним панталонама затвореном шаком-песницом леве руке у десни део главе, а затим га је са обе руке одгурнуло од себе, услед чега је мушка особа у црној мајици и тексас фармеркама пала на тло.

Из допунског медицинског вештачења телесних повреда које је задобио оштећени Вук Цвијић од дана 10.03.2025. године, извршеног од стране сталног судског вештака др Кенана Сеноhradског, произилази да је након извршеног увида у достављени видео снимак критичног догађаја стални судски вештак дао своје мишљење, те се наводи да се на основу достављеног видео снимка јасно види да је дошло до ударца песницом осумњиченог у главу у десну половину лица и пада оштећеног, да сваки замахнути ударац чврстим предметом нема за последицу телесно оштећење, тј. не може тело да оштети и здравље наруши, да у судско-медицинском смислу повреде нису адекватно описане као што је већ описао и зато се не вештаче, да

постоји битна разлика у схватању и третирању лаких повреда клиничара (максилофацијалног хирурга) и лекара судске медицине (судских вештака) приликом вештачења и квалификације повреде, те да у судској пракси повреде оштећених често нису адекватно описане у судско–медицинском смислу од клиничких лекара који су прегледали и лечили повређене.

Наиме, радња извршења кривичног дела насилнично понашање код основног облика је алтернативно одређена и дело се може извршити грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским и безобзирним понашањем, док се тежи облик наведеног кривичног дела може извршити такође алтернативно и то у групи, ако је при његовом извршењу неком лицу нанесена лака телесна повреда или ако је дошло до тешког понижавања грађана. Последица кривичног дела насилничко понашање је такође алтернативно одређена, те је неопходно да је у конкретном случају дошло до значајнијег угрожава спокојство грађана или тежег ремћења јавног реда и мира.

Имајући у виду да из изјаве оштећеног Вука Цвијића у полицији и код јавног тужиоца произилази да је исти изјавио да га је осумњичени Милан Лађевић, након краће вербалне расправе и увреда које му је упутио, ударио затвореном шаком у пределу десног образа, да из изјаве осумњиченог Милана Лађевића произилази да критичном приликом није задао ударац оштећеном Вуку Цвијићу, али да је тачно да је Вука Цвијића критичном приликом назвао „ђубретом, лажљивцем“, те да му се обратио речима „Терај се бре у пичку материну“, да из изјаве сведока догађаја Бориса Вуковића, Луке Миливојевића, Андреја Траилова и Дејана Тасева произилази да нису видели тренутак када је осумњичени ударио оштећеног, да из извештаја Војномедицинске академије, Сектора за лечење, Клинике за максилофацијалну хирургију број 16-1091 од 29.05.2024. године произилази да је увидом у медицинску документацију за пацијента Вука Цвијића констатована дијагноза-нађечење у пределу доње вилице са десне стране, те да је мишљење максилофацијалног хирурга да се ради о лакој телесној повреди, док из основног и допунског налаза и мишљења медицинског вештачења телесних повреда које је задобио оштећени Вук Цвијић произилази да оштећени Вук Цвијић критичном приликом није задобио телесне повреде, па како из достављеног видео записа критичног догађаја произилази да је дана 29.05.2024. године у временском периоду од 13:06:44 до 13:06:46 часова мушка особа у црној мајици и светлим панталонама пришла мушкој особи у црној мајици и тексас тамним панталонама које је стајало поред стола, након чега је, док су стајали окренути један према другом лицем према лицу, мушка особа у црној мајици и светлим панталонама ударила мушку особу у црној мајици и тамним панталонама затвореном шаком– песницом леве руке у десни део главе, а затим га је са обе руке одгурнуло од себе, услед чега је мушка особа у црној мајци и тексас фармеркама пала на тло, то из свега наведеног произилази да је осумњичени Милан Лађевић вршио насиље према оштећеном Вуку Цвијићу, на тај начин што га је затвореном шаком леве руке ударио у десни део лица, а затим га је са обе руке одгурнуо од себе, услед чега је оштећени пао на тло, те налазим да у конкретном случају није наступила последица кривичног дела насилничко понашање, тј. да није дошло до угрожавања спокојства грађана, које је значајније, имајући у виду да се из видео записа критичног догађаја не може може закључити да је спокојство грађана који су пролазили улицом Косовском значајније угрожено због физичког сукоба осумњиченог и оштећеног, нити да је критични догађај код њих изазвао осећање личне или имовинске несигурности, да су се они уплашили, нити су сведоци који били присутни на лицу места изјавили да је њихово спокојство значајније угрожено због критичног

догађаја. Даље, налазим да критичном приликом није дошло до ремећења јавног реда и мира, које је теже, јер грађани који су се налазили у возилима и који су пролазили поред окривљеног и оштећеног, а што произилази из видео записа критичног догађаја, ни на који начин нису променили своје понашање, нити су били ометени у свом кретању на било који начин због физичког сукоба између осумњиченог и оштећеног, јер је код овог кривичног дела заштитни објект јавни ред и мир, а не појединац. Имајући у виду све наведено сматрам да се у радњама осумњиченог Милана Лађевића нису остварила сва битна законска обележја извршења кривичног дела Насилничко понашање из чл.344.ст.2.у вези са ст.1.КЗ, нити било ког другог кривичног дела за које се гоњење предузима по службеној дужности, већ су се у његовим радњама евентуално остварила била законска обележја извршења кривичних дела Лака телесна повреда из чл.122.ст.1.КЗ и Увреда из чл.170.ст.1.КЗ за која кривична дела се гоњење предузима по приватној тужби, па је и донета одлука као у диспозитиву решења.

